

Cuvântul lui Dumnezeu din ziua a doua de Paști

Dis-de-dimineață Mă gătesc cu cuvânt peste tine, Ierusalime al gloriei Mele, și te salut, poporul Meu, cu salutul învierii Mele, salut purtat din gură în gură de la mironosițele învierii Mele și până peste tot pe unde a ajuns această veste: Hristos a înviat! Hristos a înviat! Hristos a înviat! Amin, amin, amin.

Cei ce-Mi stau porți de intrare a cuvântului gurii Mele la tine sunt firavi acum, dar Eu nu pot să te las să nu fiu cu tine în cuvânt în praznic de înviere. Și să știi și să înțelegi că tot cuvântul care iese din gura Mea și se aude și se scrie în cartea Mea din zilele acestea de glorie a Mea și a ta și a celor ce cred în Mine prin tine, e praznic de înviere, poporul Meu. Cuvântul Meu este lumina care luminează în întuneric, dar cei ce nu-l iau, nu iau lumină, iar cel ce nu ia de la Mine, nu are.

Îi chem pe toți să vină să ia lumină, dar ei nu vin. Nu că nu știu să vină nu vin, ci nu vin că au peste ei învățători care au luat haina Mea și nume de lucrare a Mea, și acelora le place să fie ei slăviți și hrăniți și bogați de suflete, dar sufletele fără de lumina Mea în ele sunt fără duh, fără cunoștință, fără înțelepciune, și sunt ca oile fără păstor, de vreme ce nu au păstor, căci Păstorul oilor, Păstorul Cel bun, Eu sunt, fiindcă Eu Mi-am pus viața pentru oi, și altul nu și-a mai pus-o așa cum Mi-am pus-o Eu. Eu am avut putere să Mi-o pun și iarăși să Mi-o iau, și așa am făcut, și numai Dumnezeu Cel adevărat putea să facă aceasta. Dar oamenii nu Mă iubesc, și își iubesc păstorii lor chiar dacă aceștia îi iau pe ei și îi bagă în pământ până să-i învieze, până să-i învețe calea, adevărul și viața, care sunt din cer și pe care merge omul la cer dacă le-a învățat de pe pământ. Pe pământ însă, nu mai sunt păstori decât din cei care-i pun omului cruce la cap după ce omul își dă duhul. Păstorul cel iubitor de suflete îl învață pe om să-și pună cruce la gât și s-o poarte și să n-o întineze, și să-i fie viața cruce frumoasă, cruce dulce la gust, căci fără suferință, fără ispite pe pământ omul umblă gol de Dumnezeu, iar lumina Mea nu caută cu el, și uită bietul de el că la trâmbițarea celui de al șaptelea înger când Eu, Domnul, voi birui pe cel din urmă vrăjmaș care este moartea, omul va da seama de tot ce a făcut el în viața lui de pe pământ. Amin.

O, nu mai este loc pe pământ în care să nu se fi auzit vestea cea de acum două mii de ani că Eu am fost mort și am înviat și sunt viu în vecii vecilor și sunt Domnul slavei, Împăratul făpturii, căci Eu am făcut lumea, și cu cuvântul am rostit, și ea s-a întocmit. Vestea este iute la mers, iar apostolii Mei au primit de la Mine cuvânt să meargă în toată lumea, și le-am spus: *«Veți fi Mie martori în Ierusalim și în toată Iudeea și în Samaria și până la marginile pământului, iar celor câți Mă vor primi crezând prin voi în numele Meu, le voi da putere să se facă fii ai lui Dumnezeu»*. Amin.

Poporul Meu, stau cu tine la masă de cuvânt lângă masa ta cea pentru ființă și binecuvintez peste tine cuvântul Meu ca să-l înțelegi și să-l iubești și să-l înveți, ca să te cuprindă, și binecuvintez și hrana ta cea pentru ființă, și trăiesc cu tine, iar trăirea cu Dumnezeu și în Dumnezeu este o taină așa de mare încât dacă omul ar avea setea s-o cuprindă, atunci i-ar fi lui vremea să afle taina fericirii, taina mângâierii, taina vieții veșnice și așteptarea ei după ce toate cele trecătoare vor fi înghițite de viață. Dar acestea toate Eu cu omul le am de lucrat, nu singur, căci Eu le am, și ele sunt sub stăpânirea Mea, dar vreau să le dau omului, că pentru ele l-am zidit Eu pe om. Nu știu cum să fac cu omul să nu se mai încante cu lucrurile care sunt vremelnice și de care omul nu are parte nici el, nici urmașii lui, căci omul și toate câte face el trec negreșit și toate îi aduc lui moarte, nu viața pe care dă el să și-o clădească prin truda lui de pe pământ. Dacă l-aș întreba pe om pentru ce se zbate să-și facă pe pământ, Mi-ar răspunde că s-ar plictisi, că ar fi

trist dacă ar sta fără să facă după inima lui care-i cere împotriva adevărului tuturor lucrurilor de pe pământ și din cer.

Cum să fac, poporul Meu? Cum să facem, fiilor, să-l cuprindem pe om în taina trăirii în Dumnezeu? Omul are bani, săracul, și dacă are, face cu ei ceva, căci îl apasă aceasta că are bani. În zadar are dacă nu știe ce să-și strângă cu ei. Apostolul Toma lua bani de la un împărat și avea cu ei grijă de viața sfinților, de hrana flămânzilor, de haina celor goi și de neam umilit, până ce a biruit el inima împăratului ca să înțeleagă acela taina trăirii în Dumnezeu. Amin.

Omul are bani, săracul de el, dar viață cu Dumnezeu nu are. Eu nu am avut bani și nici nu i-am atins. Voi nu aveți bani, dar aveți pe Dumnezeu, Care vă dă ca să nu cerșiți la bogați, și să lucrați să vă câștigați pâinea și haina și apa și acoperișul.

Iată, nu știe omul să se zidească în Dumnezeu, să se zidească în cer, nu pe pământ; să se împodobască în cer, nu pe pământ, căci omul are casă și în cer, și nu are cine să-i spună lui aceasta, că el Scriptura n-o deschide ca să vadă în ea că are locuința în cer, nefăcută de mână, și în ea poate să-și afle faptele trăirii lui în Dumnezeu, și apoi să se îmbrace cu ea pe deasupra a ceea ce este muritor, căci scris este: *«Acest trup stricăcios se va îmbrăca în nesticăciune, și moartea va fi înghițită de biruință»*. Amin, amin, amin. Atâția sfinți în care Eu am trăit cu viața Mea în ei, cu faptele vieții veșnice în ei, înțelegeau această dulce taină, dar greu mai găseau ei un om căruia să i-o poată spune și să-l facă s-o priceapă și s-o urmeze apoi. Iată, biserica lumii, turma care se adună prin locașuri numite biserici, nu înțelege taina vieții și trăirea ei pe pământ, căci în bisericile lumii se adună cei ce au bani și bogății și mândrii și ranguri, iar săracii care merg în ele sunt codași chiar dacă Mă au pe Mine în ei cu taina trăirii în Dumnezeu. Dar Eu, Domnul și Cuvântul Meu, Care întinde cerurile ca un cort, Care pune temeliiile pământului și Care zidește duhul omului înăuntrul său, voi lovi pe toți cei care s-au așezat păstori, iar turma lor e părăsită de învățătură. Brațul lor să se usuce, că n-au ajutat pe cel sfânt, și ochii lor să rămână orbi de tot, că n-au văzut slava Mea cu care am venit pe pământ atunci și acum pentru întoarcerea omului în rai pe pământ, căci raiul pe pământ a fost, și tot așa este și acum și pururea și în vecii. Amin.

Eu am fost dat spre răstignire, iar cei ce M-au răstignit n-au știut că Eu am suferit moartea pentru păcatele, pentru plăcerile neamului omenesc de la Adam, cel zidit de mâna Mea din pământ și din duh, și până la cel din urmă om născut și nenăscut pe pământ; și Eu, Cel drept, am murit, ca un Păstor adevărat, pentru cei nedrepti, ca să-i aduc pe toți la Dumnezeu. Trupul Mi-a fost omorât, iar cu duhul Meu cel viu M-am coborât la cei închiși în locuința morților pentru neascultarea lor de Dumnezeu, pentru îndelunga Mea răbdare cu care i-am așteptat spre viață, iar ei nu au venit.

Dar acum, ca și acum două mii de ani, chem omul la curăție, la trup neîntinat, și apoi la botezul care-i deschide lui cuget bun către Dumnezeu prin învierea Mea dintre morți, precum scrie în Scripturi despre această naștere din nou prin curăția trupului, adică prin pocăință, și apoi prin botezul care deschide omului cugetul spre bine, spre Dumnezeu. Amin.

Eu, după ce M-am așezat în Tatăl și de-a dreapta Lui după înviere, Mi se supun îngerii și stăpâniile și puterile, căci am suferit cu trupul pe pământ pentru iertarea și salvarea omului, iar omul să nu fugă de suferință dacă este păcătos, căci scris este: *«Cel ce a suferit cu trupul a sfârșit-o cu păcatul, ca să nu mai trăiască după voia oamenilor, ci după voia lui Dumnezeu»*. Amin.

Am lăsat prin glasul gurii Mele povețe de înviere a duhului și a trupului peste tot omul, poporul Meu. Împarte-le peste pământ, fiule, că-Mi ești fiu, fiindcă ți-am dat puterea aceasta prin credința ta în învierea Mea cea de acum două mii de ani și, iarăși, în întoarcerea Mea cea de acum, cea de după două veacuri de oameni, cea de după șapte veacuri, Ierusalime nou.

Te cuprind cu apostolii și cu mironosițele învierii Mele, cărora Eu le-am spus înviat arătându-Mă: *«Bucurați-vă!»*. Ei îți sorb iubirea pe care o ai pentru Mine, căci au fost fiii

credinței și ai iubirii Mele, și tu să ai din destul iubire pentru Mine, ca să-i hrănești tu pe ei, poporul Meu, că aceasta e hrana și masa și plata lor și a tuturor celor ce M-au iubit cu putere pe pământ, și de atunci ei toți își așteaptă cununa: descoperirea fiilor lui Dumnezeu, care vor împărți cununile, Ierusalime nou, copil al credinței venirii Mele cu învierea morților și cu viața cea veșnică pe pământ, căci tot cerul va coborî pe pământ sfânt. Amin, amin, amin.

Te cuprind apostolii și toți ucenicii Mei și mama Mea cea dulce și mironosițele Mele, însoțitoarele ei, cu salutul vestirii învierii Mele, și toți într-un glas îți împărtășesc ție, și tuturor apoi: Hristos a înviat! Iar Eu și cu Tatăl și cu Duhul Sfânt te pecetluiesc cu harul lucrărilor cerești și te binecuvintez să fii ca Domnul și Învățătorul tău și să stai de mână cu cei prin care Eu cobor cuvânt la tine, căci ei au înțelepciunea cea de sus, nu cea de jos, poporul Meu.

Cereți, și vi se va da. Amin.

Cereți-Mi, și vă voi da. Amin.

Cereți-le, și ei vor avea și vă vor da, dar cereți-le, că ei au, și fericiți sunt cei ce au și, iarăși, fericiți sunt cei care cer și primesc. Amin.

Eu ți-am dat și îți dau tot ce trebuie să ai tu, și îți dau cuvânt, și cu cuvântul îți dau tot, dar să nu uiți să înveți și să ai, Ierusalime nou, și toate, noi să le ai, că Eu am spus: «*Noi le fac pe toate*».

Pace vouă! Fiți ucenici! Fiți ucenici! Fiți ucenici! Și, iarăși, fiți ucenici cu ucenici, căci orice ucenic este și lucrează ca Învățătorul său. Amin.

Pace vouă! Hristos a înviat! vă spune vouă Domnul slavei. Amin, amin, amin.

30-03/12-04-2004